

LEGE Nr. 189/2003 din 13 mai 2003 *** Republicată
privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială
(Actualizată prin Legea nr. 221 / 2024 din 15 iulie 2024)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Obiectul reglementării

(1) Asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială se referă la ansamblul procedurilor de cooperare între autoritățile judiciare române și străine în vederea soluționării unui litigiu, pe tot parcursul desfășurării acestuia.

(2) Autoritățile române abilitate cu aplicarea prezentei legi sunt Ministerul Justiției și instanțele judecătorești.

(3) Dispozițiile prezentei legi reglementează condițiile în care se soluționează cererile de asistență judiciară internațională având ca obiect:

- a) comunicarea de acte judiciare și extrajudiciare în și din străinătate;
- b) obținerea de probe prin comisii rogatorii internaționale;
- c) transmiterea/obținerea de informații asupra dreptului străin.

ART. 2

Domeniul aplicării

(1) Cererile de asistență judiciară internațională în materie civilă și comercială formulate în domeniile reglementate de art. 1 alin. (3) se soluționează potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale dreptului intern în materie.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu aduc atingere prevederilor dreptului Uniunii Europene, convențiilor bilaterale sau multilaterale la care România este parte, completând situațiile nereglementate de acestea.

(3) Pentru statele cu care România nu are legături convenționale, asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială poate fi acordată în baza curtoaziei internaționale, sub rezerva principiului reciprocității; existența reciprocității de fapt se dovedește potrivit prevederilor art. 2.561 alin. (2) din Codul civil.

CAPITOLUL II

Comunicarea de acte judiciare și extrajudiciare în și din străinătate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

ART. 3

Definiții

(1) Comunicarea de acte judiciare și extrajudiciare în și din străinătate este formalitatea care are drept scop aducerea acestora la cunoștința destinatarilor: părți, martori sau participanți într-un proces civil ori comercial în statul solicitant.

(2) Actele judiciare sunt cele care se emit în cadrul unui proces civil sau comercial și a căror comunicare are loc potrivit legii, din dispoziția instanței, precum: citații, cereri de chemare în judecată, hotărâri, cereri privind exercitarea căilor de atac și alte asemenea comunicări.

(3) Actele extrajudiciare sunt cele emise de notari publici sau executori judecătorești și pot fi folosite în cadrul unui proces civil sau comercial.

ART. 4

Comunicarea actelor de stare civilă

Autoritățile competente române vor da curs cererilor autorităților străine, primite prin intermediul Ministerului Justiției, de a comunica acte de stare civilă române, precum și copii certificate de pe hotărârile pronunțate în materie de stare civilă, dacă aceste documente se referă la cetățeni ai statului solicitant.

SECȚIUNEA a 2-a

Comunicarea de acte în străinătate

ART. 5

Rolul Ministerului Justiției

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală prin intermediul căreia autoritățile române solicitante efectuează comunicarea de acte în străinătate. După caz, autoritățile române solicitante sunt instanțele judecătorești, respectiv notarii publici, executorii judecătorești, precum și alte autorități care au, potrivit legii, atribuții în comunicarea actelor.

(2) După primirea cererii de asistență judiciară având ca obiect comunicarea unor acte judiciare sau extrajudiciare și a documentelor anexate acesteia de la autoritatea română solicitantă, Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională și, după caz, le transmite, în funcție de existența și prevederile unei convenții internaționale:

- a) autorităților centrale din statul solicitat; sau
- b) misiunii diplomatice sau consulare a României din statul solicitat, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe; sau
- c) prin poștă, direct destinatarului actului.

ART. 6

Controlul de regularitate internațională

(1) Controlul de regularitate internațională constă în verificarea conformității cererii de asistență judiciară internațională și a actelor anexate acesteia cu dispozițiile convențiilor, tratatelor bilaterale sau multilaterale aplicabile, inclusiv cu declarațiile formulate de România în baza dispozițiilor unor convenții multilaterale.

(2) Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională prevăzut la alin. (1), pentru a verifica dacă:

a) între România și statul solicitat există norme convenționale ori reciprocitate în domeniul asistenței judiciare internaționale și dacă acestea sunt invocate ca temei legal al cererii;

b) la cererea de asistență judiciară internațională, completată pe formularul corespunzător, sunt anexate actele ce urmează a fi comunicate în străinătate; actele judiciare ce urmează a fi comunicate destinatarului din străinătate, în funcție de emitent, trebuie să fie semnate sau, după caz, să aibă semnătura și parafa instanței;

c) actele anexate cererii sunt însoțite de traduceri, conform prevederilor art. 8.

(3) În cazul în care constată neîndeplinirea condițiilor de regularitate internațională prevăzute la alin. (2), Ministerul Justiției restituie, motivat, cererea și actele anexate acesteia.

ART. 7

Conținutul și forma cererii

(1) Cererea de asistență judiciară internațională referitoare la comunicarea de acte va cuprinde:

- a) denumirea autorității solicitante;
- b) numele și calitatea părților;
- c) natura actului de transmis;
- d) adresa destinatarului;
- e) indicarea tuturor documentelor-anexă la actul ce se transmite;
- f) indicarea termenului fixat de autoritatea solicitantă.

(2) Cererea va fi însoțită de actul care urmează a fi comunicat, în dublu exemplar.

(3) La cerere se va anexa și formularul de dovadă a comunicării, care va cuprinde următoarele mențiuni:

- a) denumirea autorității solicitante;
- b) actele transmise în vederea comunicării;
- c) numele și domiciliul destinatarului;
- d) denumirea autorității judiciare solicitate;
- e) numele și calitatea persoanei care a primit actele (destinatar, soț, rudă - pentru persoanele fizice, sau funcția - pentru persoanele juridice);
- f) semnătura destinatarului (cu aplicarea ștampilei, pentru persoanele juridice);
- g) data comunicării actelor;
- h) motivele necomunicării (refuzul destinatarului, adresa schimbată etc.);
- i) semnătura agentului de procedură și ștampila autorității judiciare solicitate.

(4) Cererea și documentele-anexă sunt scutite de orice supralegalizare sau altă formalitate analoagă.

ART. 8

Traducerea cererii și a documentelor-anexă

Cererea de comunicare de acte și documentele anexate cererii vor fi traduse prin grija autorității solicitante române și pe cheltuiala părților interesate, în afară de cazurile în care părților li s-a aprobat ajutorul public judiciar de către instanța română sub forma suportării cheltuielilor de traducere.

ART. 9

Deblocarea cererii de asistență judiciară

(1) Autoritatea solicitantă română urmărește stadiul de soluționare al cererii de asistență judiciară internațională având ca obiect comunicarea unor acte judiciare sau extrajudiciare unei persoane fizice sau juridice cu domiciliul, reședința sau sediul în străinătate.

(2) În situația în care autoritatea solicitantă nu primește rezultatul cererii de asistență judiciară internațională înaintea termenului indicat în cerere, aceasta poate solicita Ministerului Justiției, în calitate de autoritate centrală, să întreprindă demersuri pe lângă autoritatea solicitată străină în vederea deblocării soluționării cererii de asistență judiciară internațională.

(3) Ministerul Justiției va întreprinde demersurile necesare în vederea deblocării cererii de asistență judiciară numai la solicitarea expresă a autorității române solicitante.

ART. 10

Dovada comunicării

(1) Dovada comunicării de acte în străinătate se face astfel:

a) la comunicarea prin poștă, direct destinatarului actului - cu dovada de primire a scrisorii recomandate ce conține citația și documentele-anexă;

b) la comunicarea prin intermediul autorității centrale competente a statului solicitat ori al misiunii diplomatice sau consulare a României din statul solicitat - cu formularul prevăzut la art. 7 alin. (3) sau cu formularul propriu al autorității solicitate, după caz.

(2) În cazul în care destinatarul nu locuiește la adresa indicată de reclamant, după primirea din străinătate a documentelor ce atestă această situație, autoritatea judiciară română va proceda conform normelor relevante din Codul de procedură civilă, dacă prin convenții sau tratate internaționale la care România este parte nu se prevede altfel.

SECȚIUNEA a 3-a

Comunicarea de acte din străinătate

ART. 11

Rolul Ministerului Justiției

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală desemnată să primească cererile de asistență judiciară formulate de autorități străine având ca obiect comunicarea unor acte judiciare sau extrajudiciare unor persoane fizice sau juridice cu domiciliul, reședința sau, după caz, cu sediul în România.

(2) Ministerul Justiției va trimite cererea de asistență judiciară și documentele anexate acesteia judecătoriei în a cărei rază teritorială domiciliază sau își are reședința ori sediul destinatarul.

(3) În funcție de calea pe care au fost primite cererile - direct de la autorități judiciare străine ori prin intermediul misiunilor diplomatice sau consulare -, actul probator al îndeplinirii comunicării va fi transmis de Ministerul Justiției pe aceeași cale.

ART. 12

Rolul instanței judecătorești

(1) Judecătoria română solicitată va lua de îndată măsurile necesare în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare a actelor conform normelor din Codul de procedură civilă, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

(2) Dovada comunicării se va face prin completarea formularului trimis de autoritatea judiciară solicitantă sau, în lipsa acestuia, prin completarea formularului prevăzut la art. 7 alin. (3).

ART. 13

Refuzul executării cererii

(1) Cererea de comunicare de acte poate fi refuzată de către instanțele judecătorești numai în cazul în care se apreciază că executarea acesteia ar aduce atingere suveranității sau siguranței naționale.

(2) În caz de refuz, autoritatea judiciară solicitantă va fi informată fără întârziere, în scris, cu prezentarea motivelor refuzului.

ART. 14

Forma actelor de comunicat

(1) Documentele ce se cer a fi comunicate unei persoane fizice sau juridice române sunt însoțite de o traducere în limba română.

(2) În cazul în care documentele nu sunt traduse, destinatarul poate refuza primirea acestora, cerând ca traducerea să fie efectuată pe cheltuiala autorității judiciare solicitante.

ART. 15

Cheltuieli

(1) Îndeplinirea procedurii de comunicare de acte din străinătate nu va da loc la rambursarea cheltuielilor efectuate în acest scop, în condiții de reciprocitate.

(2) În cazul în care autoritățile judiciare străine au cerut comunicarea într-o formă specială, care nu contravine legislației române, se va putea cere rambursarea cheltuielilor ocazionate de procedura respectivă.

CAPITOLUL III

Comisii rogatorii internaționale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

ART. 16

Definiție

(1) Comisia rogatorie internațională în materie civilă sau comercială este actul prin care o autoritate judiciară dintr-un stat mandatează o autoritate judiciară din alt stat să îndeplinească, în locul și în numele său, un act judiciar într-un caz determinat.

(2) Misiunile diplomatice sau consulare pot efectua comisii rogatorii conform cerințelor statului unde acestea urmează a fi realizate.

(3) Comisia rogatorie poate fi solicitată pentru a permite părților să obțină probe care sunt destinate unei proceduri în curs sau viitoare.

ART. 17

Obiectul

Prin comisie rogatorie se poate solicita administrarea unor probe precum: audierea de martori, interogatoriul unei părți, obținerea de documente sau informații, efectuarea de expertize, realizarea unor anchete sociale, necesare pentru soluționarea unui caz determinat.

SECȚIUNEA a 2-a

Solicitarea de comisii rogatorii în străinătate

ART. 18

Rolul instanței judecătorești

(1) La cererea părților sau din oficiu, autoritățile judiciare române pot să solicite efectuarea unei comisii rogatorii în străinătate.

(2) Autoritățile judiciare române trimit cererea de comisie rogatorie Ministerului Justiției.

ART. 19

Rolul Ministerului Justiției

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală competentă să transmită în străinătate cererile de comisie rogatorie formulate de instanțele judecătorești române.

(2) După primirea cererii de comisie rogatorie, Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională și transmite cererea de comisie rogatorie, după caz, în funcție de existența și prevederile unei convenții internaționale:

a) autorității centrale competente din statul solicitat; sau

b) misiunii diplomatice sau consulare a României din statul solicitat, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Dispozițiile art. 6 referitoare la controlul de regularitate judiciară internațională, precum și cele ale art. 9 privind măsurile de deblocare a cererii de asistență judiciară internațională se aplică, în mod corespunzător, și cererilor de comisie rogatorie formulate de instanțele judecătorești române.

(4) La cererea instanțelor judecătorești române, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României în străinătate pot să efectueze comisii rogatorii pentru persoane care au cetățenia română; aceste persoane pot fi asistate, la cerere, de un apărător.

ART. 20

Conținutul cererii

(1) Cererea de comisie rogatorie conține următoarele mențiuni:

- a) autoritatea solicitantă;
- b) autoritatea solicitată;
- c) identitatea și adresa părților;
- d) obiectul cauzei, cu un scurt rezumat al faptelor;
- e) obiectul comisiei rogatorii;
- f) numele și adresa persoanelor care urmează a fi audiate prin comisie rogatorie;
- g) întrebările care urmează a fi puse sau faptele în legătură cu care vor fi puse întrebări;
- h) documentele de examinat;
- i) precizarea împrejurării dacă depoziția se ia sub jurământ sau numai prin afirmații;
- j) alte solicitări speciale.

(2) Nu este necesară nicio supralegalizare sau altă formalitate analoagă.

ART. 21

Traducerea cererii și a răspunsului

(1) Cererea de comisie rogatorie este redactată în limba română de către instanța judecătorească solicitantă.

(2) Cererea de comisie rogatorie, precum și răspunsul primit din partea statului solicitat vor fi traduse prin grija autorității solicitante române și pe cheltuiala părților interesate, în afară de cazurile în care părților li s-a aprobat ajutorul public judiciar de către instanța română sub forma suportării cheltuielilor de traducere.

(3) *** Abrogat ~ #Formă anterioară

ART. 22

Data și locul

(1) Cu ocazia transmiterii cererii de comisie rogatorie în străinătate, se va solicita comunicarea datei și a locului stabilite pentru efectuarea acesteia.

(2) Cu acordul autorității judiciare solicitate și cu avizul Ministerului Justiției, judecătorii români pot asista la efectuarea comisiilor rogatorii.

ART. 23

Valoarea comisiei rogatorii

(1) Odată îndeplinită, comisia rogatorie este primită de Ministerul Justiției, care o va transmite instanței judecătorești solicitante.

(2) Comisia rogatorie devine probă la dosarul cauzei pentru care a fost solicitată, având aceeași valoare ca și când actul judiciar respectiv ar fi fost îndeplinit de către instanța judecătorească română competentă.

SECȚIUNEA a 3-a

Comisii rogatorii primite din străinătate

ART. 24

Rolul Ministerului Justiției

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală competentă să primească cererile de comisii rogatorii prezentate de autoritățile judiciare din străinătate.

(2) Ministerul Justiției transmite cererile de comisii rogatorii judecătorei în a cărei rază teritorială urmează a se efectua actul judiciar solicitat.

(3) Documentele prin care se constată îndeplinirea comisiei rogatorii se transmit Ministerului Justiției, care le va transmite, pe aceeași cale, autorității solicitante.

ART. 25

Rolul instanței judecătorești

(1) Autoritatea judiciară solicitată execută comisia rogatorie conform regulilor de procedură din legea română; totuși se va lua în considerare, la cererea autorității judiciare solicitante, folosirea unei proceduri speciale, cu condiția ca aceasta să nu contravină legislației române.

(2) Dacă comisia rogatorie este transmisă unei autorități judiciare necompetente, aceasta o trimite, din oficiu, autorității competente, notificând Ministerului Justiției această împrejurare.

(3) Instanța română va informa autoritatea judiciară solicitantă asupra datei și locului efectuării comisiei rogatorii, putând permite, la cerere, participarea magistraților străini.

ART. 26

Refuzul cererii

(1) Comisia rogatorie poate fi refuzată în cazul în care:

- a) executarea acesteia nu intră în sfera de competență a puterii judecătorești;
- b) executarea acesteia este de natură să aducă atingere suveranității sau siguranței naționale.

(2) Comisia rogatorie nu va putea fi executată atunci când persoana care urmează a fi audiată nu poate depune mărturie datorită unor interdicții existente în legislația română sau când documentele ce urmează a fi transmise ori expertizate nu pot fi circulate.

(3) În cazul în care comisia rogatorie nu poate fi executată, în tot sau în parte, autoritatea solicitantă va fi informată neîntârziat, prezentându-i-se și motivele neexecutării.

ART. 27

Cheltuieli

Sub rezerva reciprocității, îndeplinirea comisiei rogatorii nu va da loc la rambursarea cheltuielilor efectuate, cu excepția celor determinate de:

- a) traducerea cererii și a documentelor-anexă, atunci când nu au fost primite traduse în limba română sau în limba franceză ori engleză;

- b) folosirea interpreților;
- c) folosirea experților.

ART. 28

Rolul misiunilor diplomatice sau consulare străine

(1) Misiunile diplomatice sau consulare de pe teritoriul României pot efectua comisii rogatorii solicitate de autoritățile statului pe care îl reprezintă numai pentru cetățenii lor și numai cu autorizarea prealabilă a Ministerului Afacerilor Externe, care va solicita și avizul Ministerului Justiției din România.

(2) Când un agent diplomatic sau funcționar consular este autorizat să treacă la executarea unei comisii rogatorii, acesta va proceda conform regulilor de procedură ale autorității competente din statul solicitant, cu condiția ca acestea să nu fie interzise de legislația română.

(3) Cetățenii străini care vor fi audiați la misiunile diplomatice sau consulare vor putea fi asistați de un apărător, la cererea părții interesate.

CAPITOLUL IV

Informații asupra dreptului străin

ART. 29

Rolul Ministerului Justiției

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală care transmite ministerelor de justiție din alte state, la cererea acestora, informații privind dreptul intern în materie civilă și comercială, precum și în domeniul procedurii civile și comerciale și al organizării judiciare, pentru cazuri judiciare determinate.

(2) Totodată Ministerul Justiției este autoritatea centrală care solicită ministerelor de justiție din alte state informații de felul celor menționate la alin. (1), la cererea instanțelor judecătorești române, pentru cazuri judiciare determinate.

ART. 30

Cererea de informații asupra dreptului străin

(1) Cererea de informații asupra dreptului străin emană numai de la o autoritate judiciară și cuprinde:

- a) denumirea autorității judiciare de la care emană;
- b) natura și stadiul procesului;
- c) problemele cu privire la care se cer informații din dreptul unui alt stat, făcându-se o scurtă expunere a contextului în care acestea sunt necesare.

(2) La cerere vor putea fi anexate și unele documente de natură a clarifica înțelesul cererii.

(3) Când cererea nu este formulată de o autoritate judiciară, ci de părțile în litigiu, ea va fi însoțită de o încheiere de admitere a acesteia.

(4) Cererea de informații juridice, precum și răspunsul primit din partea statului solicitat vor fi traduse de instanță sau de părți, după caz.

ART. 31

Cererea de informații asupra dreptului român

(1) Atunci când primește din străinătate o cerere de informații asupra dreptului român, Ministerul Justiției formulează răspunsul sau o transmite unui alt organ competent să ofere răspunsurile adecvate.

(2) Răspunsul, formulat în mod obiectiv și imparțial, va putea fi însoțit de documente complementare, cum ar fi extrase din texte de lege sau din lucrări de doctrină.

(3) Ministerul Justiției va putea refuza să dea curs cererii de informații asupra dreptului român atunci când apreciază că interesele statului român sunt afectate de litigiul care a ocazionat formularea cererii sau că răspunsul ar fi de natură să aducă atingere suveranității ori securității sale.

(4) Răspunsul la o cerere de informații asupra dreptului român se va transmite cât mai curând posibil, ținându-se seama de termenul menționat de autoritatea străină solicitantă.

(5) În cazul în care elaborarea răspunsului necesită un timp mai îndelungat, Ministerul Justiției va informa autoritatea solicitantă.

CAPITOLUL V

Dispoziții privind asistența judiciară dintre România și statele membre ale Uniunii Europene

ART. 32

(1) În aplicarea Regulamentului (UE) 2020/1.784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO), seria L, nr. 405 din 2.12.2020, procedura de comunicare a actelor judiciare și extrajudiciare se efectuează după cum urmează:

a) instanțele române comunică actele judiciare și extrajudiciare direct către autoritățile primitoare sau, după caz, destinatarilor din statele membre ale Uniunii Europene, cu transmiterea unei copii a cererii de comunicare sau, după caz, a unei adrese de informare Ministerului Justiției, pentru evidență;

b) notarii, executorii judecătorești și alte autorități, în competența cărora intră comunicarea de acte în străinătate, efectuează transmiterea cererilor prin intermediul judecătorilor în a căror circumscripție își au sediul profesional, dispozițiile lit. a) fiind aplicabile în mod corespunzător;

c) autoritatea română primitoare a cererii de comunicare de acte judiciare și extrajudiciare din statele membre ale Uniunii Europene este judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul destinatarul. La restituirea actelor, judecătoria informează Ministerul Justiției sau transmite o copie a formularelor întocmite, pentru evidență.

(2) Costurile privind comunicările actelor prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui funcționar judiciar sau al unei alte persoane competente, desemnată ca autoritate primitoare în anumite state membre ale Uniunii Europene, se suportă de partea interesată, prin grija instanței, în afară de

cazurile în care părții interesate i s-a aprobat de către instanță ajutorul public judiciar.

(3) Cheltuielile de transmitere prin poșta normală sau rapidă, fax sau alte mijloace moderne sunt suportate de instanță.

ART. 33

(1) În aplicarea Regulamentului (UE) 2020/1.783 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (obținerea de probe) (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO), seria L, nr. 405 din 2.12.2020, cererile de obținere a probelor prin comisie rogatorie internațională se efectuează după cum urmează:

a) instanțele române transmit cererile direct către instanțele solicitate competente din statele membre ale Uniunii Europene, iar o copie a cererii de obținere de probe se transmite Ministerului Justiției, pentru evidență;

b) de către judecătoria în a cărei circumscripție urmează a se obține proba solicitată din statele membre ale Uniunii Europene. La restituirea actelor, judecătoria trimite o copie Ministerului Justiției, pentru evidență.

(2) Cererea de obținere de probe și actele judiciare anexate acesteia sunt traduse în limba statului solicitat sau în limba pe care statul a declarat că o acceptă, de către instanța rogantă.

(3) Cheltuielile de transmitere prin poștă, fax sau alte mijloace moderne sunt suportate de instanță.

ART. 34

În aplicarea dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 33 alin. (1) lit. a), pentru a obține informații privind limba folosită pentru completarea formularelor, precum și limba folosită pentru traducerea actelor anexate acestora, acceptate și notificate Comisiei Europene de către statele membre ale Uniunii Europene, autoritățile române competente accesează pagina specializată de internet a Comisiei Europene și consultă punctele de contact ale Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială.

ART. 35

(1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală română desemnată în temeiul art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2020/1.784 și al art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2020/1.783.

(2) Ministerul Justiției efectuează comunicările în legătură cu informațiile care sunt necesare în temeiul art. 33 din Regulamentul (UE) 2020/1.784, precum și al art. 31 din Regulamentul (UE) 2020/1.783.

(3) În temeiul art. 4 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2020/1.783, Ministerul Justiției îndeplinește atribuții referitoare la luarea unei decizii privind cererile formulate în baza art. 19 din același regulament.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

ART. 36

Intrarea în vigoare a legii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Actele de asistență judiciară internațională îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân valabile.

(3) Actele de procedură începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi vor fi finalizate conform dispozițiilor în vigoare la data respectivă.

ART. 37

Aplicarea legii

Ministerul Justiției va elabora, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, metodologia de aplicare a prevederilor acesteia*), cu excepția dispozițiilor referitoare la legislația comunitară.

*) În anul 2003, Ministerul Justiției a elaborat Metodologia de aplicare a prevederilor Legii nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială, aprobată prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.888/C/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 14 octombrie 2003.
